

## Η Αγία Παρθενομάρτυς Ιφιγένεια του Πόντου.



Η ένδοξος και καλλίνικος μάρτυς του Χριστού Ιφιγένεια, κατήγετο εκ Τοκάτη Πόντου Μικράς Ασίας, εγεννήθη τω σωτήριον έτος 53 μ.Χ. εκ γονέων ειδωλολατρών, οίτινες εκ μέσω του Αποστόλου Πρωτοκλήτου Ανδρέα, εγνώρισαν την εις Χριστόν τον Ναζωραίον αληθινή πίστην βαπτισθέντες υπ' αυτού οικογενειακώς.

Επί του σκληρού διώκτου των Χριστιανών και ειδωλολάτρου βασιλέως Νέρωνος, συλλαμβάνονται οι γονείς της Ιφιγένειας και κλείονται εις την φυλακήν. Μετ' ου πολύ, ο Διοικητής της περιοχής Τοκάτη Πόντου, αποστέλει στρατιώτας οίτινες συλλαμβάνουν την νεαρά και πανέμορφον κόρην και εράστριαν του Ναζωραίου Χριστού Ιφιγένεια και την οδηγούν ενώπιόν του δια να την ανακρίνει.

Η Ιφιγένεια παρ' όλο το νεαρόν της ηλικίας της, μόλις 15 ετών, σθεναρώς ομολογεί ενώπιον του σκληρού ειδωλολάτρου και Διοικητού Μάρκου, την εις Χριστόν πίστη της και με μεγίστη δύναμην βροντοφωνεί ότι τυγχάνει φλογερή εράστρια του Νυμφίου Χριστού και ότι για το Άγιον όνομά Του είναι έτοιμη να δώσει ακόμη και αυτή την ζωήν της.

Οσάκις την προσεπάθησεν με λόγους κολακευτικούς και υποσχέσεις να μεταπέσει την Ιφιγένεια να αρνηθεί τον Χριστόν· ιδών δε το σθεναρόν του χαρακτήρος της, δίδει σκληράς εντολάς εις τους στρατιώτας του να βασανίσουν την πάγκαλον ταύτην κόρη.

Οι στρατιώται λαμβάνουν λεπτά σίδερα αιχμηρά και τα τοποθετούν εις τους όνυχας της μάρτυρος εκ των οποίων το αίμα έρρεεν ποταμηδόν· εν συνεχεία αφού την γύμνωσαν κατέκοψαν τους μαστούς και το σώμα της δια μαχαιρών και κατόπιν τέσσερις στρατιώτες την κρατούν από τους πόδας και τας χείρας και της εξαρθρώνουν τα μέλη της. Η αγία από τους φρικτούς πόνους χάνει τας αισθήσεις της και λιποθυμά.

Ο Διοικητής λυπάται δι' αυτό που έπραξε αλλά είναι υποχρεωμένος να την θανατώσει, εκτελώντας το βασιλικό διάταγμα.

Μετανοεί δι' όσα έπραξε εις το μαρτυρικό σώμα της, το πλησιάζει με σεβασμό και ζητά να τον συγχωρήσει. Η αγία ακούσασα τους λόγους του ανοίγει δι' ολίγον τους οφθαλμούς της και μηδιά ψιθυρίζοντας: «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον τον δούλον Σου» και πάλιν μειδιάσασα προσθέτει: «Πιστεύω εις την εκ νεκρών ανάστασιν» και παραδίδει με τους λόγους αυτούς την αγίαν και πάγκαλον ψυχήν της εις χείρας του Νυμφίου Χριστού την 16η Νοεμβρίου του σωτηρίου έτους 68 μ.Χ. εις ηλικίαν 15 ετών.

Ο Διοικητής φέρνει εκ της εξορίας τους γονείς της εις τους οποίους ανακοινώνει τα όσα έλαβαν χώραν. Οι γονείς της με υπερηφάνεια και ενθουσιασμόν μανθάνουν τα της θυγατρός των και ευλογούν τον Θεόν.

Εν συνεχεία μεταβαίνουν εις τον τόπον όπου έκειτο η λάρνακα με το μυρωμένο και μαρτυρικό σώμα της και ησπάζοντο τούτο χαίροντες, αινούντες και ευλογούντες τον Σωτήρα Χριστόν.

Ο Διοικητής ζων τας αγίας και συγκινητικές ταύτας στιγμάς με μία ισχυράν κραυγή ομολογεί την εις Χριστόν πίστην του και ομού μετά των γονέων της αγίας εργάζονται διά την εξάπλωσιν του χριστιανισμού εις τα μέρη του Πόντου.

Ούτος υπήρξε ο βίος της μάρτυρος Ιφιγένειας της Ποντίας, ης ταις πρεσβείεις Χριστέ ο Θεός ελέησον και σώσον ημάς. Αμήν.

Η μνήμη της τιμάται καθ' εκάστην 16<sup>η</sup> Νοεμβρίου.

Απολυτίκιον

Ήχος δ'.

Ή άμνάς σου Ήησοϋ, κράζει μεγάλη τῆ φωνῆ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο βίος της Αγίας Ιφιγένειας, αναφέρεται επιγραμματικά στο «Μικρόν Ευχολόγιον ή Αγιασματάριον» έκδοσις Αποστολικής Διακονίας 1956.